

"מענות לא-יוכל לתקן, וחסרון לא-יוכל להמנות".

2/3

איזהו מענות שאינו יכול לתקן? זה הבא על הערנה והוליד ממנה ממזר; אם תאמר בגונב וגוזל, יכול הוא להחזירו ויתקן. אין קורין מענות אלא למי שהיה מתקן בתחלה ונתעוות, ואיזה? זה תלמיד חכם הפורש מן התורה.

התר נדרים פורחין באור, ואין להם על מה שייסמכו. הלכות שבת, חגיגות והמעילות - הרי הם כהררים התלוין בשערה, שהן מקרא מעט והלכות מרבות. הדינין והעבודות, הטהרות והטמאות ועריות - יש להן על מה שייסמכו. הן הן גופי תורה.

אין דורשין בעריות בשל שה, ולא במעשה בראשית בשנים, ולא במרכבה ביחיד, אלא אם כן היה חכם ומבין מדעתו.

כל המסתכל בארבעה דברים, ראוי לו כאלו לא בא לעולם: מה למעלה, מה למטה, מה לפניו ומה לאחור. וכל שלא חס על כבוד קונו - ראוי לו שלא בא לעולם.

אומר: שלא לסמוך. אומר: לסמוך.

אומר: שלא לסמוך. אומר: לסמוך.

אומר: שלא לסמוך. אומר: לסמוך.

אומר: שלא לסמוך. אומר: לסמוך.

לא נחלקו. נכנס.

אומר: שלא לסמוך.

הכל חיבין בראיה, חוץ מחרש, שוטה, וקטן, וטמטום, ואנדרוגינוס, ונשים, ועבדים שאינם משחררים, החגר, והסומא, והחולה, והזקן, ומי שאינו יכול לעלות ברגליו.

איזהו קטן? כל שאינו יכול לרכוב על כתפיו של אביו, ולעלות מירושלים להר הבית; דברי אומרים: כל שאינו יכול לאחוז בידו של אביו, ולעלות מירושלים להר הבית, שנאמר (שמות כג, יד) "של ש רגלים".

הראיה - שתי כסף, וחגיגה - מעה כסף. אומר: מן המעשר. הראיה - מעה כסף, וחגיגה - שתי כסף.

עולות במועד באות מן החליו, והשלמים מן המעשר.

יום טוב הראשון של פסח, אומר: מן החליו. אומר: מן המעשר.

ישראל יוצאין ידי חובתן בנדרים ובנדבות ובמעשר בהמה, והכהנים בחטאות ובאשמות ובבכור ובחזה ובשוק, אבל לא בעופות ולא במנחות.

מי שיש לו אוכלים מרבים ונכסים מעטים - מביא שלמים מרבים ועולות מעטות; נכסים מרבים ואוכלין מעטין - מביא עולות מרבות ושלמים מעטין; זה וזה מעט - על זה נאמר: "מעה כסף ושתי כסף"; זה וזה מרבים - על זה נאמר (דברים טז, יז) "איש כמתנת ידו כברכת ה' אלהיו אשר נתן לו".

מי שלא חג ביום טוב הראשון של החג - חוגג את כל הרגל ויום טוב האחרון של החג. עבר הרגל ולא חג - אינו חיב באחריותו. על זה נאמר (קהלת א, טו)

ה' אומר: לסמוך.

לא כמדת הקדש מדת התרומה:
שבקדש - מתיר ומנגב ומטביל ואחר כך קושר,
ובתרומה - קושר ואחר כך מטביל.

הראשונים היו נשיאים, ושניים להם אבות בית דין.

א - 2/3 % אומרים: מביאין שלמים ואין
סומכין עליהם, אבל לא עולות. 4. א' ה' א'
אומרים: מביאין שלמים
ועולות וסומכין עליהם.

... כלים הנגמריין בטהרה -
צריכין טבילה לקדש, אבל לא לתרומה.

הכלי מצרף מה שבתוכו לקדש, אבל לא לתרומה.

א עצרת שחלה להיות בערב שבת -
א' 2/3 % אומרים:
יום טבוח אחר השבת.
4. א' ה' א' אומרים:
אין יום טבוח אחר השבת.

הרביעי בקדש פסול, והשלישי בתרומה.

ובתרומה: אם נטמאת אחת מידי - חברתה טהורה;
ובקדש - מטביל שתיהן;
שהיד מטמא את חברתה בקדש, אבל לא בתרומה.

ומודים שאם חלה להיות בשבת -
שיום טבוח אחר השבת.
ואין כהן גדול מתלבש בכליו,
ומתירין בהספד ובתענית,
שלא לקיים דברי האומרים: עצרת אחר השבת.

- אוכלין אכלים נגובין בידיים מסאבות בתרומה,
אבל לא בקדש.

האונן ומחסר כפורים צריכין טבילה לקדש,
אבל לא לתרומה.

ה' נוטלין לידים לחלין ולמעשר ולתרומה;
ולקדש - מטבילין;
ולחטאת:
אם נטמאו ידיו - נטמא גופו.

א חמר בתרומה:
שביהודה נאמנים על טהרת יין ושמן כל ימות השנה,
ובשעת הגתות והבדים אף על התרומה.

§ הטובל לחלין והחזק לחלין - אסור למעשר.
טבל למעשר והחזק למעשר - אסור לתרומה.
טבל לתרומה והחזק לתרומה - אסור לקדש.
טבל לקדש והחזק לקדש - אסור לחטאת.
טבל לחמור - מתר לקל.
טבל ולא החזק - כאלו לא טבל.

עברו הגתות והבדים
והביאו לו חבית של יין של תרומה -
לא יקבלנה ממנו;
אבל מניחה לגת הבאה.
ואם אמר לו: "הפרשתי לתוכה רביעית קדש" -
נאמן.
כדי יין וכדי שמן המדמעות -
נאמנין עליהם בשעת הגתות והבדים,
וקדם לגתות שבעים יום.

× בגדי עם הארץ - מדרס לפרושין.
בגדי פרושין - מדרס לאוכלי תרומה.
בגדי אוכלי תרומה - מדרס לקדש.
בגדי קדש - מדרס לחטאת.

ה' מן המודיעית ולפנים - נאמנין על כלי חרס;
מן המודיעית ולחוץ - אין נאמנים.
כיצד?
הקדר שהוא מוכר הקדרות,
יכנס לפנים מן המודיעית,
הוא הקדר והן הקדרות והן הלוקחים - נאמן.
יצא - אינו נאמן.

א' א' ה' ה' היה חסיד שבכהנה,
והיתה מטפחתו מדרס לקדש.
א' א' ה' ה' היה אוכל על טהרת הקדש כל ימיו,
והיתה מטפחתו מדרס לחטאת.

§ הגבאין שנכנסו לתוך הבית,
וכן הגנבים שהחזירו את הכלים -
נאמנין לומר: "לא נגענו".
ובירושלים - נאמנין על הקדש,
ובשעת הרגל - אף על התרומה.

2/3 חמר בקדש מבתרומה:
שמטבילין כלים בתוך כלים לתרומה,
אבל לא לקדש.

× הפותח את חביתו והמתחיל בעסתו, על גב הרגל -
א' א' א' א' אומר: יגמר.
§ 1/2 א' אומרים: לא יגמר.

אחורים ותוך ובית הצביטה בתרומה,
אבל לא בקדש.

משעבר הרגל היו מעבירין על טהרת העזרה.
עבר הרגל ביום ששי, לא היו מעבירין,
מפני כבוד השבת.
א' א' א' א' אומר:
אף לא ביום חמישי, שאין הכהנים פנויין.

הנושא את המדרס - נושא את התרומה,
אבל לא את הקדש.

בגדי אוכלי תרומה - מדרס לקדש.

° כיצד מעבירים על טהרת העזרה?
מטבילין את הכלים שהיו במקדש,
ואומרין להם:
הזהרו שלא תגעו בשלחן (ובמנוחה) ותטמאוהו.

כל הכלים שהיו במקדש, יש להם שניים ושלישים,
שאם נטמאו הראשונים יביאו שניים תחתיהן.

כל הכלים שהיו במקדש טעונין טבילה,
חוץ ממזבח הזהב ומזבח הנחשת,
מפני שהן בקרקע;
מפני שהן עשויים עץ וזהב;
אומרים:
מפני שהן מצופין.

מהו °, 1/2, 3/4

מהו °, 1/4, 3/4